

ГОСПОДЬ, СВОЄ СЛОВО СВЯТЕЄ

T. II

1. Гос_ подь, Сво_ є Сло_ во свя_ те_ є нес_ ти, не_
 2. Він двох на_ прав_ ля_ є в су_ во_ ру_ ю даль, в до_
 4. Ко_ ли всім страж_ дан_ ням на_ ді_ йде кі_ нець й Не_

V. II

рід ко у_ двох по_ си_ ла_ є, як_ що о_ сла_ бі_ є о_ дин у пу_ ті, то
 ро гу, о_ ми_ ту сльо_ за_ ми, як_ що ко_ гось з них по_ до_ ла_ є пе_ чаль, то
 бес на Віт_ чиз_ на за_ ся_ є – но_ ва піс_ ня зли_ не із_ їх_ ніх сер_ дець, вже

ін_ ший йо_ го у_ ті_ ша_ є: 1,2.1_ ди, не стра_ шись, і_ ди, ве_ се_ ліш, крі_
 ін_ ший вті_ ша_ є сло_ ва_ ми: По_ за_ ду гро_ за, ві_ нець в не_ бе_ сах, скін_
 ра_ зом во_ ни за_ спі_ ва_ ють: 4. По_ за_ ду гро_ за, ві_ нець в не_ бе_ сах, скін_

пись і не па_ дай ду_ ше_ ю. По_ стеж_ ці вузь_ кій у_ край не_ зем_ ний ми
 чи_ ли_ ся дні не_ спо_ ко_ ю. По_ стеж_ ці вузь_ кій у_ край не_ зем_ ний ми

2к. – програвш

пі_ дем ба_ дьо_ ро з то_ бо_ ю. По_ стеж_ ці вузь_ кій у_ край не_ зем_ ний ми
 вхо_ ди_ мо ра_ до з то_ бо_ ю. По_ стеж_ ці вузь_ кій у_ край не_ зем_ ний ми

*) для 4 куплету

пі_дем ба_дьо_ро з то_ бо_ю. 3. Як блис_не сльо_за в од_но_
 вхо_ди_мо ра_до з то_ бо_ю.

Fine

го на ли_ці, то ін_ший вти_ра_є з лю_бо_в'ю і
 сльо_за в од_но_

сло_вом свя_тим у_ті_ша_є в пу_ті, спі_ва_є йо_му піс_ню

Solo

зно_ву. І_ди, не страшиш, і_ди, веселіш, крі_пись і не па_дай ду_ше_ю. По

стеж_ці вузь_кій у край не_зем_ний ми пі_дем ба_дьо_ро з то_ бо_ю. По

стеж_ці вузь_кій у край не_зем_ний ми пі_дем ба_дьо_ро з то_ бо_ю.

D. C. al Fine